

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CONCILIIS, ET|| ECCLESIA MILITANTE,|| QVATVOR LIRBRIS||
COMPREHENSA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

VIII. De non perfectis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53873](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53873)

C A P V T VIII.

De non perfectis.

NON perfectos in Ecclesia, contra Pelagianorum, & Anabaptistarum sententiam, esse posse, facile probari potest; nam si non essent in Ecclesia iij, qui habent aliquam imperfectionem, nulla fuisset, neque esset, neque futura esset Ecclesia in terris. Nam excepto Christo, & R. Virgine, qui soli non faciunt Ecclesiam, nulli sunt, quamvis sanctissimi in hac vita, qui non habeant aliqua venialia peccata, quae tamen non tollunt iustitiam, nec faciunt hominem Deo inimicū, ut Pelagiani putabant. Id quod testantur in primis diuinæ literæ. Psal. 31. Tu remisisti impietatem peccati mei, pro hac orabis ad te omnis sanctus in tempore opportuno. Quid est enim, pro hac, nisi pro remissione? & sanctus igitur est aliquis, & tamen habet, quod sibi postulet remitti. 3. Reg. 8. Nec enim est homo, qui non peccet. Prover. 24. Septies in die cadet iustus, & resurget. Eccles. 7. Non est homo iustus in terra, qui faciat bonum, & non peccet. Matt. 6. iubentur omnes dicere: Dimitte nobis debita nostra. Jacob. 3. In multis offendimus omnes. 1. Ioan. 1. Si dixerimus, quia peccatum non habemus, nos ipsos seducimus, & Veritas in nobis non est. Quæ certè testimonia cariora sunt, quam ut explicatione illa indigeant.

I D E M testatur Concilium MILEVITANVM can. 7. & 8. ubi definitur, iustos dicere, non solum humiliter, sed etiam veraciter, & non solum pro aliis, sed etiam pro se: *Dimitte nobis debita nostra.*

I D E M testantur veteres Patres. S. CYPRIANVS sermone de eleemosyna: *Quisquis se inculpatum dixerit, aut superbus, aut fulsus est.* S. GREGORIVS Nazianzenus orat. 2. in Iulia: *Omnis prorsus peccato vacare, supra humana natura modum Deus constituit.* B. AMBROSIUS serm. 16. in Psal. 118. *Non potest, inquit, hoc iustus negare, quia nemo sine peccato est.* B. CHRYSOSTOMVS in Psal. 39. *Nec ex perfectis, inquit, & in iusta constat Ecclesia, sed habet etiam ocio, & socordia deditos,* &c. S. HIERONYMVS lib. 2. contra Pelagianos: *Iustos, inquit, esse concedo, sine omni autem peccato esse, non assentior.* Et lib. 3. ferè toto hoc idem probat, ubi tamen admittit,

mittit, posse ad aliquod brevissimum tempus esse hominem
sine omni peccato, non tamen diu.

B. A V G V S T I N V s libro de spiritu & litera, cap. vlt. docet,
posse hominem ex priuilegio Dei singulari viuere sine omni
peccato : tamen re ipsa neminem esse, qui sic viuat, aut vix-
rit, excepto Christo. Idem dicit libro de natura & gratia, cap.
36. vbi tamen excipit etiam B. Virginem. & epist. 89. & 95. &
toto libro de perfect. iustitiae: ac demum lib. I. contra duo
epistolos Pelagiani, cap. 14. Nullus in Ecclesia, inquit, resili-
posset ordinari minister, si dixisset Apostolus, si quis sine pe-
cato est, Sibi dixit, si quis sine crimen est; aut si dixisset,
peccatum nullum habentes, Sibi dixit, nullum crimen haben-
tes. Multi quippe baptizati fideles sunt sine crimen, sine pe-
cato autem in hac vita neminem dixerim. B. G R E G O R I
lib. 21. moral. ca. 9. & in hac vita quidem multi sine criminis
sine peccato esse nullus valet.

A R G U M E N T A in contrarium multa sunt, sed non omnia hic soluenda. quæ enim adferuntur ad probandum, per quodlibet peccatum perdi iustitiam, vel posse hominem vivere sine omni peccato, non egebunt solutione; cum paulo post ostenderimus, in Ecclesia esse optimos, & pessimos. Duo tantum sunt propria huius loci. V N V M ex Cai 4.
Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te. A I T E-
R V M ex Ephes. 5. Ut exhiberet ipse sibi gloriosam Ecclesiam
non habentem maculam, aut rugam, aut aliquid huiusmodi.
Quem locum de Ecclesia Catholica huius temporis intelligendum esse docet Concilium Toletanum VI. cap. 1. explicans enim confessionem fidei, loco illius, sanctam Ecclesiam, ait, Ecclesiam sine macula aut ruga.

R E S P O N D E O ad P R I M U M, siue intelligatur illud de Ecclesia ratione unius partis tantum, id est, ratione animarum iustarum, siue de anima perfecta, quod magis probo, animi iustum dici totam pulchram, vel per hyperbole, que familiaris est amantibus: vel quia anima iusta, & perfecta mortaliibus caret peccatis, quæ propriè maculam relinquunt, & vitæ venialia, quantum licet per humanam fragilitatem: & si quæ committit, mox delere studet. Id enim eis non est esse immaculatum simpliciter, est tamen esse in maculatum pro statu huius vitæ, ut Augustinus explicat libro de perfectione iustitiae.

iustitiae. Quomodo etiam nemo est perfectus in hac vita ab-solute, & tamen multi in Scripturis dicuntur perfecti, quia erant tales pro statu huius vitæ. Genes. 6. Noë vir iustus fuit, atq[ue] perfectus. Philip. 3. Quicunq[ue] perfecti sumus, hoc sentiamus. Immò etiam dicuntur immaculati, qui sine dubio venialibus non carent. Psalm. 17. Et ero immaculatus cum eo. Psal. 118. Beati immaculati in via. Ephes. 1. Elegit nos in ipso, Et essemus sancti & immaculati in veritate.

Ad SECUNDUM dico, PRIMO intelligi posse de Ecclesia, non ut nunc est, sed ut erit post resurrectionem. ut expoununt S. Hieronymus in cap. 31. Hieremias circa finem. S. Augustinus lib. de perfect. inst. & alibi. & B. Bernardus serm. 3. de festo omnium Sanctorum. Neque obstat Concilium Toleranum; nam et si illa verba intellexit Concilium de Ecclesia huius temporis, tamen non desinuit, sic necessariò esse intelligenda. Dico tamen SECUNDO, probabilius esse quod loquatur Apostolus de Ecclesia huius temporis, sed tribuat per Synecdochen toti Ecclesie, quod vni parti conuenit. Qui enim sunt nunc in Ecclesia iusti, sunt gloriosi per gratiæ pulchritudinem, quæ est gloria inchoata: sunt sine macula, ut paulò antè expositum est, & sunt sine ruga, quia per Baptismum renouati sunt, depositoque vetere homine, induerunt nouum; rugæ enim signa sunt vetustatis. Ita hunc locum intelligunt, præter Concilium Toleranum iam citatum, Chrysostomus, Hieronymus, & Theophylactus in commentario.

C A P V T I X.

De magnis peccatoribus.

TAM verò in una vera & Catholica Christi Ecclesia non solum imperfectos, sed etiam graues peccatores esse, & non solum occultos, sed etiam manifestos, contra errorem Nouatianorum, Donatistarum, & Confessionistarum, probatur PRIMO ex parabolis Euangeliorum de area, de reti, de coniuicio nuptiali, de decem virginibus, & de ouili, suprà citatis, quibus Catholici ita confutarunt olim Donatistas, ut planè non inuenirent